

“Samur” qəzeti üç dildə ləzgi, Azərbaycan və rus dillərində materiallar dərc edir”

- Sədaqət xanım, ləzgilərin tarixi ilə bağlı bir qədər məlumat verərdiniz.

- Antik yunan tarixçiləri Strabon və Herodot, eramızdan əvvəl və eramızın I-III əsrlərində yaşa-mış Roma-Bizans tarixçiləri Apolloni Rodosski, Stefan Bi-zanslı, Korneli Tasit, Klavdi Pto-lemy və başqaları, V-VIII əsr-lərin tarixçiləri Aqofenqel, Koryun, Sebeos, VII-XI əsrlərde Qafqaz-da olmuş ərəb tarixçiləri əl-Kufi, Balazuri, əl-Masudi, ibn əl-Asir, Yaqt əl-Həməvi və başqaları, al-ban tarixçisi Müsa Kalankaytuklu ləzgilər haqqında maraqlı məlumatlar veriblər. Rus tarixçilərin-dən İ.Gerber, K.V.Trever, V.V.Latişev, A. A. Kudryavtsev, M.I. Artomonov, V.F. Minorski, K.M.Kurdov, Z.I. Yampolski, İ.Biebersteyn, S.N.Muravyov, A. N.Genko, məşhur şərqşünas P. K. Uslar, həmçinin öten əsrin bir sırə tanınmış rus yazıçıları və jurnalistləri ləzgi xalqının tarixi, dili, mədəniyyəti və adət-ənənələri haqqında ətraflı yazıtlar.

Ləzgilərin tarixi ilə bağlı Dağlıstan tarixçilərindən M.İxilovun, R.Məhəmmədovun, X.Ramazanovun, A.Şıxsaidovun, Ə.Ağayevin, S. Ağasırınovanın, Z.Rizvanovun, R.Rizvanovun, Azərbaycan tarixçilərindən Abbas qulu ağa Bakıxanovun, Məhəmməd Baharlinin, İqrar Əliyevin, Ziya Bünyadovun, K.Əliyevin, F. Məmmədovanın, R.Vahidovun. Rəşid Göyüşovun tədqiqatları böyük maraq doğurur.

Ləzgilərin tarixi küll halında X əsrin əvvəllerində yazılmış “Axtiname” əsərində geniş əksini tapıb. Ayri-ayrı əsrlərde ləzgi tarixçilərinin, alimlərinin irs qoymuşları əsərlər, X əsrin birinci yarısında qələmə alınmış “Tarix Bab al-Abab”, Məhəmməd Rafinin 1313-cü ildə işiq üzü görmüş “Tarix Dağıstan”, ləzgilərin X-XV əsrlər tarixini ehata edən, 1610-cu ildə aid “Tarix Maza”, Mirzə Həsən Alqadarinin XIX əsrin sonlarında çap olunmuş “Asarı Dağıstan”, M.M.İxilovun “Quba ləzgiləri”, “Ləzgi qrupu xalqları”,

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ İNFORMASIYA
VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDU

Esrler boyu müxtəlif etnoslar ölkə-mizdə Azərbaycan xalqı ilə sülh və harmoniya şəraitində yaşayır-iar. Tarixən unikal çoxmilletli ölkə olan Azərbaycan etnik rəngarəngliyi və tol-e-rantlığı ilə tanınır. Dövlətimiz etnikazlıqların hüquqlarının qorunması üzrə ardi-cil siyasetini davam etdirir. Bu gün Azərbaycanda milli azlıqların mədəniyyət mərkəzləri fəaliyyət göstərir, onların dil-

lərində qəzet və jurnallar nəşr olunur. Belə mərkəzlərdən biri “Samur” Ləzgi Milli Mərkəzidir. Ölkəmizin etnik azlıqları arasında özünəməxsus yeri olan, ifa et-dikləri “Qaytağı” rəqs ilə yaddaşlara həkk olan ləzgilərin tarixi, mədəniyyəti, adət-ənənələri ilə ətraflı tanış olmaq üçün yazılı-jurnalist, “Samur” qəzeti-nin baş redaktoru Sədaqət Kərimova ilə həmsöhbət olduq.

Dünyanın ən iti, ən şux və

Sədaqət Kərimova: “Ləzgilərin rəqsə olan məhəbbətini

Sədaqət Kərimova Türkijənin TRT-1 kanalının rəqsəsi

Z.Rizvanovun və R.Rizvanovun “Ləzgilərin tarixi”, həmçinin son vaxtlar Moskvanın “Olimpiya” neşriyyatının “Ləzgilərin tarixi” seriyası ilə çap etdiyi əsərlər zəngin mənbələrdir. Hazırda ləzgilər yüksək halda Şimali Azərbaycanda və Cənubi Dağlıstanda yaşayırlar. Azərbaycanda ləzgilər Qusar, Quba, Xaçmaz, Şəbəran, Siyəzən, Qəbələ, Oğuz, İsmayılli və başqa rayonlarda yaşayırlar. Baki və Sumqayıt ləzgilərin ən çox məskunlaşduğu şəhərlərdir. Dağlıstanda isə ləzgilər Məhərrəmkənd, Axtı, XIV, Doq-quzpara, Qurah, Ağul, Rutul, Dərbənd, Xasavyurd və başqa rayonlarda yaşayırlar. Mahaçqala, Dərbənd, Kaspıysk, Daqestanskiye Oqni, İzberbaş, Kızılıar, Yujno-Suxokumsk kimi şəhərlər, Bilici və Məmmədqala qəsəbələri ləzgilərin ən çox yaşadığı yerlərdir. Ləzgilərin “leg” və “gel” tayfaları qədim zamanlardan Gülgəri və Qudyal çayları arasında ərazilərdə yaşayırlar (xatırladaq ki, tarixçi etnoqraf Şirinbəy Əliyev qəzetimizə açıqlamasında gellərin ingiloyların ulu ecdadi olması haqda ciddi elmi iddia şəsləndirmişdi-red.). Qafqaz Albaniyası Sasaniłər tərəfindən işğal edildikdən sonra Albaniyanın bir çox vilayətləri müstəqil siyasi qurumlar yaratmağa cəhd göstərib. Albaniyanın şimal torpaqlarında Lezgan, Müşkür, Layran, Filan kimi qurumlar yaranıb. Orta əsrlərin ərəb mənbelərində həmin dövlət qurumlarının adları al-Lakz, Maskut, Layran, Filan və yaxud Lezgansh, Layranşah, Filanşah və Maskur kimi verilib. Lezgan ləzgilərin ən güclü tayfalarından olan lezgler

tərəfindən təşkil olunmuşdu. Sonuncu siyahıyaalmanın nəticələrinə görə Dağlıstanda 255,8 min, Azərbaycanda 178 min, Rusiya-nın ayrı-ayrı vilayətlərində 98 min ləzgi yaşayır. Ləzgilər dün-yanın onlarca ölkəsində yaşayırlar.

- Siz uzun illərdir “Samur” ləzgi qəzeti-nə rəhbərlik edirsiniz. Hazırda bu mətbu orqanın nəşri hansı səviyyədədir?

- Azərbaycanda yaşayan az-sayılı xalqların mədəniyyətlərini inkişaf etdirməklə bağlı Azərbaycan Prezidentinin 1992-ci ildə verdiyi fərmandan sonra digər xalqlarla yanaşı ləzgilərin də mədəniyyət mərkəzi və respublika qəzeti fəaliyyətə başladı. Qəze-tin ilk redaktoru tanınmış yazıçı-jurnalist Feyruz Bədelov olub. 1997-ci ildən etibarən qəzete mən rehberlik edirəm. Görkəmlı qələm sahibi Müzəffər Məlik-məmmədovla bərabər nəşr etdi-yimiz “Samur” qəzeti üç dildə ləzgi, Azərbaycan və rus dillərin-də materiallar dərc edir. Mövzu-larımız çoxdur: ləzgilərin mədə-niyyəti, adət-ənənələri, etnografiyası, dili, ədəbiyyatı, tarixi, Azərbaycan və ləzgi xalqlarının dostluq əlaqələri, müstəqil respublika-nız demokratik inkişaf yolunda qazandığı uğurlar. “Samur”un Azərbaycan və Dağlıstanla yanaşı bir sıra xarici ölkələrdə da oxucuları var.

Ləzgilərin milli bayramları...

- Ləzgilərin hansı milli bayramları var?

- Mən sizə ləzgilərin bir neçə bayramı haqqında qısaca məlu-

üzünü düqürə, yəni qırmızı du-vaqla örtədilər.

“Yaran suvar” kəndlərdə xüsusi təntənə ilə keçirilərdi. Son vaxtlara kimi bəzədilmiş keçmiş natmaq mərasimi geniş yayılmışdı. Bu, ləzgi mifologiyası ilə əla-qədardır. Bahar bayramında dağ turunun bənzəri olan keçini bəzədib küçələrdə oynadardılar ki, o öz cəsarətindən hamiya pay ve-

Cələbə bayramı

mat verəcəyəm: Bahar bayramına (Novruza-red), ləzgilər “Yaran Suvar” deyirlər. “Yar” ləzgilərin qədim kənd təsərrüfatı təqviminin bir ayıdır və o, martın 21-dən aprelin 4-dək davam edir. Yar ayı yaz-tarla işlərinin başlanğıcına təsadüf etdiyindən, ən maraqlı mərasimlər tarlalarda, bağlarda, əkin yerlərində keçirilir. Ləzgilərin qədim adətərindən biri olan, könüllü iməcilik mənasını verən “mel” in ən əhəmiyyətli bahar bayramı: ərefəsində keçirilir. Ev-eşik təmizlənir, yorğan-döşək günü sərili, xalça-palaz çırpılır, evlərin divarları ağardılır, bağ-bağat, tarlalar çör-cöpdən, alaqlan təmizlənir. “Yar” sözünün ikinci mənası “qırmızı” deməkdir. Qədim vaxtlarda ləzgilərin bayram süfrəsi qırmızı rəngdə olarmış. Adətən toyları Yar ayına salardılar. Bəyə yaran çam, yəni bahar bəyi, gelinə yaran svas, yəni bahar gelini deyərdilər. Gelin bahar xalçası toxuyardı. Toy günü onun

hövrlər. Bayramın ən maraqlı hissəsi mahni və rəqs yarışmasıdır. Qızlarla oğlanlar bir yerdə mərasim mahnıları ifa edir, rəqs yarışına qoşulurlar. Bu, həm də gəncərin bir-birini bəyənib seçməsi üçün alverişli yer və vaxtdır. Sonra hamı çəmənlilikdə salınmış süfrə etrafına yiğisir, mahni və rəqsənən ibarət məclisə start verilir. Qaş qaralanda dağlardan evə dö-

Mahnı səsləri uzaqlara yayılır. Taşıl biçininin vaxtı yaxınlaşanda adətən ilk sünbü'lün yığılmış bayram edilir. Bu bayrama "ilk sünbü'l", "ilk dərz" və ya "peçxür bayramı" da deyirlər. İlk dərzləri yığib onları zəminin kənarında başı üstə qoyur, sünbü'ləri oxşaya-oxşaya, xeyir-dua edə-edə mahni oxuyur və süfrə arxasına keçirlər. Zurnanın və nağaranın

şəndə "Peşəpay" in əksi olan, Gənəşə çağırışından ibarət olan "Alapex" mərasimi keçirilərdi. Bu mərasimde ancaq qadınlar iştirak edərdi. Onlar gəlinciye qırmızı yaylıq geyindirib, qapı-qapı gəzdirilərlər. Qədim ləzgilərin təsəvvürlərinə görə Rağ (Gənəş) qızdır.

Onu qırmızı rəngin köməyi ilə çağırmaq olar. Bahar mərasimi

1927-ci ildə o, zuma ilə ifa olunan 12 "Ləzginka" ni ləntə köçürüb. 1948-ci ildə çap etdiirdiyi "100 Dağıstan havası" adlı antologiyaya Q.Həsənov onlarca rəqs havasını daxil edib. Məşhur "Ləzginka" rəqs ansamblının bədii rəhbəri Zeynal Hacıyev 1959-cu ildə "30 ləzgi xalq rəqs" adlı toplu buraxıb. Bəstəkar Fətullah Rəhimxanov ləzgilərin 79 xalq mahnısını və 23

habbet kimi hissələr doğurur.

Dosye

İstedadlı yazıçı-jurnalist Sədəqət Kərimova Qusarda anadan olub. O, Azərbaycan Dövlət Universitetinin jurnalistik fakültəsini bitirib.

"Sovet kəndi", Azərbaycan parlamentinin "Həyat" və "Azərbaycan" qəzetlərində şöbə müdürü, redaktor müavini vəzifələrində çalışıb. 1997-ci ildən "Samur" Ləzgi Mədəniyyət Mərkəzinin orqanı olan "Samur" qəzetinin baş redaktorudur.

S. Kərimova Azərbaycan, ləzgi və rus dillərində çap olunmuş 3 mindən artıq məqalə, oçerk, korrespondensiya, zarisovka və es-selərin müəllifidir. Jurnalistika sahəsindəki uğurlarına görə "Qızıl qələm", Həsənbəy Zərdabi adına mükafatlara layiq görüllər, KİV Həmkarlar İttifaqının Məhsəti Gəncəvi adına və Natəvan adına mükafatları ilə təltif olunub. S. Kərimova povest və romanlar müəllifi kimi də tanınır. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür, 15 kitabı çapdan çıxb. Onun yaradıcılığının mədəni-maarif müəssisələrində təbliğ məqsədilə Mədəniyyət Nazirliyi və M.F.Axundov adına Azərbaycan Dövlət Kitabxanası 2003-cü ildə "Sədaqət Kərimova - 50" adlı metodik vəsaiti buraxıb, tanınmış yazıçı-jurnalist Müzəffər Məlikməmmədov onun haqqında "Sədaqət" adlı geniş həcmli sənədlə publisistik kitab dərc etdi.

Kərimova povest və romanlar müəllifi kimi də tanınır. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür, 15 kitabı çapdan çıxb. Onun yaradıcılığının mədəni-maarif müəssisələrində təbliğ məqsədilə Mədəniyyət Nazirliyi və M.F.Axundov adına Azərbaycan Dövlət Kitabxanası 2003-cü ildə "Sədaqət Kərimova - 50" adlı metodik vəsaiti buraxıb, tanınmış yazıçı-jurnalist Müzəffər Məlikməmmədov onun haqqında "Sədaqət" adlı geniş həcmli sənədlə publisistik kitab dərc etdi. S. Kərimova həm də bəstəkardır. Onun bəstələdiyi mahnıdan ibarət 5 albom musiqisevraları çatdırılıb. 15 ildən bəri rəhbərlik etdiyi "Suvar" mahni və rəqs ansamblının sorağı respublikamızdan uzaqlara yayılıb. 2006-ci ildə Prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə S. Kərimovaya "Azərbaycanın əməkdar mədəniyyət işçisi" fəxri adı verilib.

Üzeyir Hacıbəylinin "Ləzgi rəqs"ının partiturası nəşr etdirilib

Azərbaycan Musiqi Mədəniyyəti Dövlət Muzeyi Mədəniyyət və Turizm Nazirliyinin maddi dəstəyi ilə Azərbaycanda ilk dəfə olaraq professional və milli musiqimizin banisi, görkəmlü bəstəkar Üzeyir Hacıbəylinin "Ləzgi rəqs"ının (1932) partiturasını nəşr etdirib. Üzeyir Hacıbəylinin 125 illiyinə həsr olunmuş Beynəlxalq Musiqi Festivalı çərçivəsində bəstəkarın "Ləzgi rəqs"ının ilk nəşrinin təqdimat marasimi keçirilib. Təqdimatda Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənet Universitetinin xalq çalğı alətləri orkestrinin bədii rəhbərini (Güləğə Zeynalov) ifasında Üzeyir Hacıbəylinin "Ləzgi rəqs", "Koroğlu" uvertürası, "Sevgili canan" romansı, "Qaragöz", "Sən o yanda, mən bu yanda" mahnıları səslənib.

Günay ƏSƏDOVA

P.S. Bu qoşa səhifə "Paritet" qəzetinin Prezident yanında KİV-in İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fondu maliyyə dəstəyi ilə həyata keçiridi "Tolerantlıq ünvani-Azərbaycan" ləyihəsi çərçivəsində dərc edilir.

dinamik rəqsini ifa edən xalq heç nə ilə müqayisə etmək mümkün deyil"

nənlərin əllerində çiçək dəstələri olur. Bunlar adı çiçəklər deyil, hər biri bir dərdin dərmanıdır. Qadınlar onları evlərin damlarında səliqə ilə qurudur, ilboyu müxtəlif xəstəliklərin müalicəsində istifadə edirlər. Ləzgilərin kənd təsərrüfatı işləri ilə bağlı olan xalq bayramı - ilk şirəm bayramı kəndlərdə ilk baharda qeyd olunur. Torpağın şumlanıb əkin üçün hazırlanması vaxtı yetişəndə əllikle yiğisib ilk şirəmin açılması mərasimində iştirak edirlər. Kəndin təcrübəli əkinçilərindən biri xışını sahəyə çıxarıb, digərləri isə sahenin kəndində tonqal qalayırlar. Həmin əkinçi hamının gözü qarşısında xış qoşulmuş öküzləri əkinə istiqamətləndirib deyir: "Hiş! Izləriniz bərəketli olsun!"

Sahənin bu başından o başına gedib qayıtmağa "rəqal" (şirəm) deyirlər. Əkinçilər ilk şirəm böyük əhəmiyyət verir, gələcək məhsulun taleyi ilk şirəmdən asılı olur, deyirlər. Elə ona görə də bu masul vəzifəni kimə gəldi yox, nüfuzlu, əli yüngül kinçiyə etibar edirlər. İlk şirəmdən sonra əkinçi öküzlərini gənclərə həvalə edir. Ertəsi gün bütün el şuma çıxır. Yer şumlaya-şumlaya hamı əkinçi mahnısı (havar) oxuyur. Həddörd şirəm deməkdir. Bir qayda olaraq hər dörd şirəmdən sonra

şux səslərini eşidən uşaqlar rəqsə girisirlər. Qadınlar təzə arpadaan bişirdikləri çörəkdən qonşulara, kənddəki imkansız ailələrə və yetimlərə pay verirlər. İnanca görə, bele bəxşışlar paylanması yanda yağış və ya dolu yağır. Xalq oyunları ilə müşayiət olunan, kollektiv şəkildə ifa olunan mahnılarla zəngin olan "Peşəpay" bayram qədim teatr ünsürləri ilə zəngindir. Uzaq keçmişdə "Peşəpay" kişilərin tamaşası olub. Uzun müddətli quraqlıq zamanı bərəkət, bolluq arzusu ilə insanlar küçələrə çıxaraq, güstərlərden (tanrıçalarдан) yağış diləyərdilər. Adətən bir oğlan uşağınna ağac budaqlarından "paltar" geyindirib, küçə-küçə gəzdirər, onu müşayiət edərək yağış arzusu ilə mahni oxuyardılar. Mahnilər yağış yağana kimi davam edərdi. Adamlar Peşəpayın üstünə su atardılar. Son illərə kimi夸raqlıq zamanı ləzgi kəndlərində "Quni" gəzdirmek adəti var idi. Oğlan uşağı soyundurub, ona çubuqlar sariyib, iplə bağlayar, ondan "Quni" düzəldərdilər. Uşaqlar onu dövrəyə alaraq, məhəllə-məhəllə gəzdirər, mahni oxuyardılar. Mahni sona çatanda ev yiyəsi "Quni"nın başına su tökürdə. Bundan sonra hər uşaq Quni haqqında bildiyi mahnıları

olan "Peşəpay"dan fərqli olaraq, "Alapex" yay mövsümünün mərasimidir.

"Hazırda "Suvar" rəqs məktəbi peşəkar kollektive çevrilib"

- Rəqsli ləzgilərin vizit vərəqi adlandıırlar. Yəqin bu fiqir təsadüfen yaranmayıb.

- Ləzgilərin rəqsə olan məhəbbətini heç nə ilə müqayisə etmək mümkün deyil. "Ləzginka" (Qaytaglı, ləzgihəngi-red.) sədalarını eşidəndə iməkleyən uşağın da əlləri gőyə qalxır, onun ayaqları musiqiyə uyğun hərəkətlər edir. Hər bir ləzgi rəqs edərkən cuşa gelerek öz hiss və həyəcanını "assa" sözü ilə ifadə edir. "Ləzginka" dünyanın ən iti, ən şux və dinamik rəqsidir. Bu rəqsə çəviklik, cəldlik, plastika və coşqunluq xasdır. Elə ona görə də dünyada məşhurdur və çox sevilir.

XIX əsrin əvvəllərində Dağıstanda yaşamış bir sıra rus tarixçiləri və yazıçıları bəzi başqa ləzgi rəqslerini də gözəlliyyən və iti ritmlərinə görə "Ləzginka" adlandırıblar. Muravyov və Veliçko kimi məşhur rus tarixçiləri "Ləzginka"nın döyüşkən və səfərbəredici gücə malik olduğunu xüsusi qeyd edib, Qafqaz mühəribəsi zamanı

2004-cü ildə "Suvar" rəqs məktəbini yaratdıq. Quruluş verdimiz ondan çox rəqs "Suvar"ın repertuarına daxil edildi. 2006-ci ildə Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrının səhnəsində 10 illiyi təntənə ilə qeyd edən ansambl özünün 50 nəfərlik kollektivi ilə tamaşaçıları heyran etdi. Hazırda "Suvar" rəqs məktəbi peşəkar kollektive çevrilib. Burada xoreoqraf Zeynal Cigərxanova, Gülnarə Bayramova gənclərə ləzgi və Qafqaz rəqslerinin sırlarını öyrədirlər.

"Suvar" ansamblı haqqında ictimai Televiziyyada bir saatlıq film çəkib nümayiş etdirilib, digər televiziya kanalları dəfələrlə verilişlər hazırlanıb. Kollektiv Rusiyanın Moskva, Sankt-Peterburq, Yaroslavl və başqa şəhərlərində konsertlər verib. 2009-cu ilin ayında Türkiyənin TRT kanalının dəvəti ilə bu ölkədə olmuş kollektiv haqqında həmin kanal tərəfindən bir saatlıq film çekilib nümayiş etdirilib. Ansamblın 4 albomu və Azərbaycan ləzgilərinin həyatından bəhs edən "Mənim doğma elim" adlı iki musiqili-sənədlə filmi işləyib.

- "Suvar" sözünün mənası nədir?

- Bu sözün bir neçə mənası var. Bir mənası bayramdır. Ləzgilər alp çəmənliliklərinə də suvar deyirlər. Suvar həm də xalq epo-sumuz olan "Şərvili"nin baş qəhrəmanının nişanlısının adıdır. Gördüyüñuz kimi, ansamblın adı xoş əhval-ruhiyyə, gözəllik, mə-

əkinçi dincini alır, Ləzgi folklorunun bir növü olan, kənd yerlərində geniş yayılmış havarları bir solist ifa edir, xor isə müşayiət edir. Sahənin kənarına yiğmiş damalar bayram şənliyi, yemek-içmə mərasimi üçün hazırlıq görürər. Onlar qoyun kəsir, xörək hazırlayıb, çörək bisirirər. Sonra hamı bayram süfrəsinin etrafına yiğisir.

oxuyardı. Uşaqların biri digərini tamamlamalı idi. Bu qayda ilə əsl mahni yarışması gedirdi. Ən çox mahni oxuyan uşaq ev sahibi tərəfindən bəxşışlar verilərdi. Bunlar qiymətli hədiyyələr idi: xəncər, qəmə, çuxa, dayça, erkek quzu. Belə hədiyyələr uşaqların ürəyinə olar, onlara qəhrəmanlıq ruhu uşayardı. Yağıntı çox dü-

P.S. Bu qoşa səhifə "Paritet" qəzetinin Prezident yanında KİV-in İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fondu maliyyə dəstəyi ilə həyata keçiridi "Tolerantlıq ünvani-Azərbaycan" ləyihəsi çərçivəsində dərc edilir.